

den pågældende. Efter § 25, nr. 2, skal der således blandt andet tages hensyn til udlændingens *personlige* eller familiemæssige tilknytning til herboende danske eller udenlandske statsborgere. Det følger heraf, at der efter denne bestemmelse skal tages hensyn til såvel homoseksuelle som heteroseksuelle samlivsforhold, og det vil efter justitsministeriets opfattelse heller ikke i denne relation være hensigtsmæssigt at indføre en særregel for homoseksuelle i lovteksten.

3. og 4. Forbundet har endelig foreslået, at der til lovforslagets § 25, nr. 3, tilføjes følgende . . . »eller risiko for, at udlændingen vil lide overlast i et sådant land«, og at der i lovforslagets § 30 indsættes et nyt stk. 2, hvorefter bestemmelsen i stk. 1 også skal gælde de i § 8 nævnte udlændinge.

Lovforslagets § 25 indeholder en beskrivelse af de humanitære hensyn, der skal tillægges vægt ved en afgørelse om udvisning, herunder en række personlige forhold, der styrker den pågældende udlændings tilknytning her til landet.

Lovforslagets § 30 indeholder en bestemmelse om, at en udlænding ikke må udsendes til et land, hvor udlændingens liv eller frihed er truet af en af de i flygtningekonventionens artikel 1 A nævnte grunde (race, religion, nationalitet, tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller politiske anskuelser), eller hvor fra udlændingen kan forventes at blive tvunget til at rejse til et sådant land.

Bestemmelsen i § 30 omfatter alle udlændinge, der skal udsendes af landet, og ikke kun udlændinge, der ved indrejsen har opnået flygtningestatus her i landet.

Efter justitsministeriets opfattelse vil der efter bestemmelsen i lovforslagets § 25 være mulighed for at tage hensyn til, om der vil være risiko for, at den pågældende vil lide overlast i sit hjemland. Bestemmelsen indeholder kun en vejledende og ikke en udtømmende beskrivelse af nogle væsentlige hensyn, der skal tages i udvisningssager.

Spørgsmål 81:

Ad besvarelsen af spørgsmål 40:

»Ministeren bedes give eksempler på anden legitimation end pas, der vil blive accepteret.«

Svar:

Efter lovforslagets § 38, stk. 3, kan justitsministeren bestemme, at udlændinge til staidighed skal medføre deres pas eller anden legitimation under ophold her i landet.

Som anført i besvarelsen af spørgsmål 40 har justitsministeriet i den gældende udlændingebekendtgørelses § 56 fastsat nærmere regler om udlændinges forpligtelse til at medføre pas eller anden legitimation under opholdet. Efter denne bestemmelse, som justitsministeriet har til hensigt at gentage i en ny udlændingebekendtgørelse, skal de pågældende udlændinge medføre *pas* eller *anden rejsellegitimation*. Hvis der er udstedt særskilt *opholdstilladelse*, skal denne i stedet medføres.

For tiden accepterer man i stedet for pas følgende former for *rejsellegitimation*:

EF-laissez passer.

FN-laissez passer.

ID-kort fra følgende lande:

Belgien – Carte d'identité.

Frankrig – Carte nationale d'identité.

Holland – Touristenkaart A og B.

Italien – Carta d'identità.

Liechtenstein – Carte d'identité.

Luxembourg – Carte d'identité og

Luxembourg – Carte d'identité et de Voyage.

Schweiz – Carte d'identité.

Vesttyskland – Personalausweis.

Kinderausweis.

Behålfsmässiger personalausweis og

Reiseausweis als Passersat, når dette præ-senteres med udløbet pas eller Personal-ausweis.

Østrig – Personalausweis.

Rejsedokument for flygtninge udstedt efter overenskomsten af 15. oktober 1946 eller konventionen af 28. august 1951.

Fremmedpas laissez passer, re-entry permits.

Rejsedokumenter udstedt efter konventionen af 28. september 1954 om statsløses retsstilling.

Søfartsbøger og ID-dokumenter efter ILO-konvention 108 af 1958 om nationale identitetsdokumenter for søfolk.

Fællespas eller kollektivpas (udlændingebekendtgørelsens § 4, stk. 2).

Indehavere af NATO-travel-order – Ordre de mission OTAN (NATO).

Indehavere af Leave order (amerikanske, britiske og canadiske statsborgere tilhørende NATO-styrkerne i Vesteuropa).